

Utkast till finansieringsprogram för Asyl-, migrations- och integrationsfonden (AMIF) för Finland 2021–2027

1. Programmets strategi

Asylsystemens verksamhetsmiljö har blivit föremål för stora förändringar under de senaste åren. År 2015 sökte fler än en miljon människor asyl i EU, vilket avslöjade nya slags utmaningar gällande upprätthållandet av systemens funktionalitet och beslutsfattande av hög kvalitet. Dessutom påvisade det ett konkret behov av att systemen har beredskap för även snabba förändringar i antalet asylsökande. Även om antalet asylsökande har jämnat ut sig till samma nivå som innan åren med högt invandringstryck, visar händelserna behovet av att förnya asylsystemens verksamhetssätt och att på nationell nivå göra förfaranden mer smidiga.

Behoven för att utveckla EU:s asyl- och mottagningssystem är nu mer aktuella än någonsin. Instabiliteten på Europas närområden har fortsatt att försvåra förutsägbarheten för humanitär migration till unionen. Instabilitet, politisk förändring och till och med försök till hybridpåverkan gör migrationen svårare att förutsäga. Trycket på att komma in i EU och en rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt för personer som söker av internationellt skydd, har varit kärnan i migrationsdebatten.

Europeiska kommissionens meddelande om reformen av EU:s migrations- och asylpolitik hösten 2020 och åtföljande lagförslag (den så kallade pakten) syftar till en omfattande reform av asylsystemet för att säkerställa snabba och effektiva förfaranden, skydd enligt harmoniserade kriterier oberoende av medlemsstat, samt delat ansvar för asylsökande mellan medlemsstaterna på ett sätt som är rättvisare än för närvarande. Målet är också att stödja lagliga inresevägar såsom vidarebosättning. Bestämmelserna som ingår i pakten

innebär skyldigheter att anpassa nationella system och de förfaranden som ska följas inom systemens ramar till dessa förändringar. Bestämmelserna skapar utvecklingsbehov i alla delområden i asylsystemen. Med stöd av fonden kan man genom att tillämpa EU-lagstiftning och utveckla myndighetsförfaranden och informationssystem främja reform och genomförande av ett gemensamt europeiskt asylsystem.

Det finns ett tydligt behov i EU att säkerställa att ingen medlemsstat under migrationstryck lämnas ensam och att sådana medlemsstater kan stödjas med gemensamma åtgärder. I Finlands regeringsprogram konstateras också att det krävs gemensamma europeiska lösningar för att svara på den globala flyktingläget. Finland främjar bildandet av gemensamma europeiska lösningar för asyl- och flyktingpolitik som respekterar mänskliga rättigheter i syfte att uppnå en rättvis och hållbar ansvarsfördelning mellan EU-länderna. Finland har också i praktiken visat sin solidaritet genom att delta i de interna överföringarna av asylsökande från EU:s yttre gränsländer i Medelhavsområdet.

För Finlands del gäller de främsta utmaningarna i samband med asyl- och mottagningssystemen förutom tillämpningen av EU:s regelverk särskilt behovet av att effektivisera asylofförandet. Även om antalet sökande har minskat de senaste åren och man har lyckats göra förfarandet för behandling av nya ansökningar snabbare, har den proportionella andelen förnyade ansökningar klart ökat. Behandlingen av förnyade ansökningar är tidskrävande och bland de sökande finns kunder som har väntat på att deras ansökan ska behandlas i flera år. När det gäller mottagningssystemet betonas behovet av att kunna upptäcka och stödja särskilt utsatta kunder. Den långa tidsperioden i mottagningssystemet och framtidens osäkerhet har ökat de särskilda behoven till följd av den utsatta positionen. Med fonden stöder man både nationell tillämpning av gemenskapens regelverk och effektivisering av asylofförandet på ett effektivt och målinriktat sätt. Dessutom främjar man identifiering av särskilt utsatta kunder. Med stödåtgärder vid rätt tid som stöds av fonden kan man förutom att främja förutsättningar för integration även hindra att kunder passiviseras och får problem relaterade till mental hälsa.

Sisäministeriö Inrikesministeriet

Mer än 250 000 utländska medborgare bor i Finland. Antalet invandrare har ökat stadigt och de senaste åren har cirka 70 % av invandrarna varit medborgare i tredje land. Även om invandringen har ökat och antalet människor som anländer på grundval av internationellt skydd tillfälligt ökat till följd av konflikten i Mellanöstern, är familj eller arbete fortfarande den vanligaste anledningen till att komma till Finland. Mängden arbetskraft som kommer från tredje länder ökar. Cirka 7,5 % av befolkningen i Finland pratar ett annat språk än finska eller svenska.

Antalet sökande och mottagare av internationellt skydd har varierat kraftigt de senaste åren. Antalet personer som har blivit beviljade uppehållstillstånd har sjunkit sedan från rekordnivåerna år 2016. År 2019 beviljades de första uppehållstillstånden på grundval av internationellt skydd, 2 073 stycken, och för familjemedlemmar till personer som blivit beviljade internationellt skydd 1 525 stycken. 452 personer fick tillstånd på grundval av alternativt skydd och 434 personer på andra grunder. Storleken på flyktingkvoten i Finland har under de senaste åren varit 750-1 050 personer.

Syftet med regeringsprogrammet är att påskynda integrationen och öka invandrarnas delaktighet och jämlikhet inom alla samhällsområden. Särskild uppmärksamhet behövs när det gäller sysselsättning, utbildning, förebyggande och minskning av rasism, diskriminering och fattigdom, samt i frågor relaterade till hälsa och välbefinnande och boende. Att påskynda integrationen ses som ett sätt att uppnå målet på en sysselsättningsgrad på 75 %, vilket också förutsätter att invandrarnas deltagande på arbetsmarknaden ökar. Regeringen har placerat invandrarkvinnor som en särskild målgrupp för integrationstjänster och krävt att andelen av organisationernas fria bildningsarbete ska ökas inom integrationen.

På grundval av den redogörelse om integration som utarbetats av arbets- och näringsministeriet under åren 2019-2020 kommer integrationslagen att reformeras. De planerade förändringarna av integrationsprocessen och servicestrukturen samt reformen av social- och hälsovårdstjänsterna kräver utveckling av sektorsövergripande kundarbete som främjar integration.

Kyrkogatan 12, Helsingfors

PB 26, 00023 Statsrådet

Växel 0295 480 171

kirjaamo@intermin.fi | www.intermin.fi | www.eusa-rahastot.fi | eusa@intermin.fi

Sisäministeriö Inrikesministeriet

Finland främjar aktiv utbildnings- och arbetsbaserad invandring som har en växande näringspolitisk betydelse för att stärka konkurrenskraften. Målen för det nationella åtgärdsprogrammet Talent Boost är ett Finland som är attraktivt för experter, där arbetsgivare känner till och vill rekrytera internationella experter antingen från utlandet eller i Finland för att tillgodose expertbehoven och för att stärka sin tillväxt, internationalisering och förnyelse.

I situationen efter år 2015 har AMIF-finansiering spelat en viktig roll för att främja integration. Man haft möjlighet att stödja kommuner och organisationer i att organisera tjänster som främjar tidig integration. Kunskapsbasen för integration har stärkts i forsknings- och kartläggningsprojekt som stöds av fonden. När det gäller laglig invandring har man särskilt utvecklat smidigheten i processer för tillståndprocesser och kundtjänst.

Programmet som utarbetats för perioden 2021-2027 är i linje både med regeringens integrationsmål och åtgärdsprogrammet Talent Boost, liksom med EU:s mål för utveckling av laglig invandring och verksamhetsplanen gällande integration. Fonden fortsätter sina ansträngningar för att förbättra stödet för medborgare i tredje land i de tidiga stadierna av integration, för att främja tjänsternas inkludering, kompetens, kvalitet och kunskapsbas och för att stärka färdigheter, kompetens och välbefinnande för de som är i behov av stöd. Särskild uppmärksamhet fästs vid personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel. Målet är att öka invandrarnas delaktighet och jämlikhet i olika samhällsområden.

Under den nya perioden kommer ett ännu starkare fokus att ligga på att nå ut till och stödja målgrupperna i ett tidigt skede och på att utveckla tjänster av hög kvalitet som genomförs i samarbete med andra aktörer. Tillgången till och verksamheten för flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster i det inledande skedet utvecklas med budgetfinansiering, men extra resurser behövs bland annat för att förbättra stödet på det egna språket, tillgången till tjänster i flera kanaler, i synnerhet i områden där den ifrågasvarande tjänsten inte finns tillgänglig. Med budgetfinansiering finansieras även kompetenscentrum för invandrare i större städer. Med AMIF-finansiering anpassas sektorsöverskridande servicesystem till att svara på också invandrarnas behov.

Kyrkogatan 12, Helsingfors
PB 26, 00023 Statsrådet
Växel 0295 480 171

kirjaamo@intermin.fi | www.intermin.fi | www.eusa-rahastot.fi | eusa@intermin.fi

Fonden bidrar till att höja sysselsättningsgraden genom att stärka arbetslivsorienteringen, kompetensen och språkkunskaperna för medborgare i tredje land, särskilt kvinnor som är hemma. Fonden främjar välbefinnandet för barn och familjer och stärker skolframgång för barn och unga, bland annat genom samarbete mellan hem och skola. Dessutom kommer insatser att intensifieras för att främja samhällets mottaglighet och för att förebygga av rasism och segregering. När det gäller laglig invandring kommer det att finnas ett starkare fokus på främjandet av lagliga vägar och internationellt samarbete samt på främjandet av arbetskraftsinvandring bland experter.

Genomförandet av programmet samordnas med andra EU-fonder. När det gäller integration kompletterar fonden ESF + -åtgärder genom att i synnerhet rikta dem till utsatta medborgare i tredje land i ett tidigt skede, samt genom att stärka kunskapsbasen för integration och genom digitalisering. AMIF-åtgärder fokuserar på att stärka allmänhetens och samhällets färdigheter och välbefinnande, medan ESF + utökar aktiviteterna till bl.a. yrkesutbildning och arbetslivet.

AMIF- och ESF + -fonderna kompletterar också varandra när det gäller utbildnings- och arbetsrelaterad invandring och för att locka internationella experter till Finland. Med hjälp av AMIF främjas utnyttjandet av lagliga vägar, förstärks kunskapsledning inom migrationsförvaltningen och utvecklas tillståndsförfaranden. Vid sidan om utvecklingen av tillståndsförfaranden kommer arbetsrelaterad invandring och mobilitet bland experter att främjas genom åtgärder i tredjeländer (ursprungsländerna), såsom information om ursprungsländer och utveckling av sysselsättning och samhällskommunikation före inresa. ESF + skapar ett kontinuum för dem i hemlandet.

Samordning och utnyttjande av synergier kommer fortsättningsvis att säkerställas i samordningsgruppen som inrättades år 2016 mellan finansörer och integrationsexperter.

De åtgärder som stöds av fonden förväntas bidra till ett så effektivt, inkluderande och fullständigt stöd som möjligt för medborgare i tredje länder. Målet är att integrationstjänster och andra kompletterande tjänster, i synnerhet de som förverkligas av tredje sektorn, ska nå sina målgrupper effektivt, ägna särskild uppmärksamhet åt personer i

särskilt utsatt ställning och att samarbeta sömlöst för att främja integration. Målet är ett samhälle som präglas av deltagande och som är inkluderande, där invandrare ses som jämlika aktörer.

När programperioden 2021–2027 inleds finns det tusentals asylsökande i Finland som antingen omfattas av mottagningstjänster eller vars tjänster har upphört.

Mottagningssystemet belastas fortsättningsvis av asylsökande som kom år 2015 och antingen väntar på ett beslut från Migrationsverket eller förvaltningsdomstolen eller som har lämnat in en förnyad ansökan om asyl efter att ha fått ett negativt beslut. Under åren 2016–2019 har antalet personer som frivilligt återvänt kontinuerligt minskat.

Under programperioden 2014–2020 har Finland, med stöd av AMIF, utvecklat rådgivning om återresa, kommunikation, samarbete med utrikesministeriet och ursprungsländer samt intressentsamarbete. Projekten har inte haft direkta effekter på antalet personer som återvänder frivilligt, devis på grund av att säkerhetssituationen i de viktigaste ursprungsländerna försvagats. Under perioden som går mot sitt slut har man i åtgärder för avlägsnande ur landet satsat på förstärkande av kompetens, harmonisering av förfaranden och främjande av återtagandeavtal. Dessutom har nödvändiga utvecklingsåtgärder för informationssystemen inletts. När det gäller övervakning av återvändning har processens olika skeden, identifiering av sårbarheten hos de som återvänds och myndighetssamarbete stärkts. Den största utmaningen för avlägsnande ur landet är fortfarande ovilligheten hos de viktigaste ursprungsländerna att ta emot sina medborgare.

De åtgärder som genomförts under programperioden 2014–2020 är fortfarande i stort sett relevanta. Systemet för frivillig återresa fungerar bra i sig, men det finns ett behov av att stärka rådgivningstjänster, attraktionskraften hos frivilligt återresa och myndighetssamarbete. Slutresultatet för den avslutande perioden var också en sammanfattning av tidigare oidentifierade eller underskattade dimensioner i Finland, såsom utrikespolitiska medel och förstärkt samarbete med ursprungslandet, anknytning till utvecklingssamarbete och civil krishantering, samarbete med diaspora och organisationer samt övervakning av återresa. Ett viktigt utvecklingsförslag har varit behovet av att utveckla mer permanenta strukturer för samarbete mellan myndigheter och organisationer för att

främja effektiviteten av assisterad frivillig återresa och återintegrering, liksom anknytningar till dessa, t.ex. utvecklingssamarbete. Baserat på erfarenheterna anges också att ett litet land vid behov ska genomföra gemensamma projekt med andra EU-aktörer, till exempel för att genomföra övervakning.

I enlighet med regeringsprogrammet har åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet för 2021–2024 uppdaterats. Målet med projektet är att heltäckande påverka olaglig inresa och vistelse i landet, gränsöverskridande brottslighet och att det i Finland inte uppstår ett skuggsamhälle utanför det officiella samhället. Ett invandringssystem som är i linje med prioriteringarna i pakten, och återvändandedirektivet kräver ett fungerande invandringssystem omfattande, starka och effektiva förvaltningsmekanismer, såväl i hemlandet som i tredje länder. Detta beaktas också i fondens program. Incitament till återresa bör man ta tag i så tidigt som möjligt, och tillräcklig kapacitet för system för återresa bör säkerställas. Programmet svarar på behovet av att ytterligare stärka systemet för frivillig återresa och relaterade tjänster, inklusive hållbar återintegrering. Med stärkt samarbete mellan intressenter tar man itu med fenomenet illegal invandring. Dessutom identifieras även behovet av att stärka olika former av samarbete i ursprungsländerna, både för att förhindra olaglig migration och för att främja återtagandeaftal.

Hantering av åtgärder för återvändande stärks genom att säkerställa en tillräcklig kunskapsbas samt att de informationssystem som stöder detta fungerar. Stöd för kontroll av återsändningarna fortsätts och relaterat samarbete förstärks. Nya inslag i programmet är utvecklingen av förvarsverksamheten och UMA-systemets utvecklingsåtgärder, som har lyfts fram som utvecklingsmål i Schengenutvärderingen.

I genomförandet av åtgärder för återvändande kommer man att säkerställa samordning och utnyttjande av synergier, särskilt med instrumentet NDICI - Global Europe och finansieringsinstrumentet för gränsförvaltning och visering (BMVI), vilket för sin del kommer att bidra till genomförandet av migrationsprioriteringar och underlätta bland annat återtagandesamarbete, frivillig återresa och hållbar återintegrering. Samordning säkerställs

genom myndighetssamarbete och synergier främjas särskilt när det gäller kommunikation om återresa, återintegreringsåtgärder och förstärkt samarbetet med tredje länder.

Med åtgärderna som stöds av fonden strävar man efter ett allt mer omfattande och fullständigt förvaltningssystem för återresa, som täcker dess olika skeden. Det önskade resultatet är att systemet för återresa effektivt når sin målgrupp, tillhandahåller omfattande tjänster, även med hänsyn till de utsatta, och fungerar i smidigt myndighetssamarbete både i hemlandet och i ursprungsländerna och när det kommer till EU-samarbete. Systemet för återresa kompletteras av det breda tjänsteutbudet för återintegration och tjänsteleverantörernas tillräcklighet.

Inrikesministeriet sköter uppgifterna för fondens förvaltningsmyndighet. Finansministeriets finanscontrollerfunktion fungerar som tillsynsmyndighet, som även ansvarar för tillsynsmyndighetens uppgifter för EU:s regional- och strukturpolitiska fondprogram under programperioden 2021–2027. Genom centraliseringen av tillsynsmyndighetens uppgifter uppnår man synergiförmåner och säkerställer en enhetlig tillämpning av den allmänna förordningen i fonderna. Antalet årsverk för förvaltnings- och tillsynsmyndigheten beräknas i sin helhet förbli ungefär lika som under programperioden 2014–2020. Den betydande ökningen av finansieringen innebär också en ökning av antalet projekt och aktiviteter som får bidrag, vilket förväntas öka myndigheternas arbetsmängd. Man strävar efter att jämna ut arbetsmängden genom att öka användningen av förenklade kostnadsmodeller i fonderna.

2. Specifika målen

Specifikt må 1 - Stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess externa dimension

Antalet personer som söker internationellt skydd i Finland har minskat jämfört med den exceptionella nivån från 2015 och stabiliserats vid en årlig nivå om cirka 4 000 sökande. I led

med COVID-19-pandemin minskade antalet sökande ytterligare. Under de senaste åren har andelen nya ansökningar av alla asylansökningar ökat kraftigt. År 2019 var närmare hälften av asylansökningar nya ansökningar. Däremot har andelen ensamkommande minderåriga av det totala antalet sökande minskat. I slutet av 2020 var cirka 6 500 asylsökande inskrivna i Finlands mottagningssystem och av dem var cirka 71 % män och 29 % kvinnor.

Reformen av det gemensamma asylsystemet i Europa påverkar det nationella asyلفörfarandet. Lagändringen i enlighet med direktivet om asyلفörfarande gällande utlänningslagens handläggningstider för asylansökningar trädde i kraft 2018. Enligt huvudregeln ska asylansökningar som anhängiggjorts efter detta handläggas inom sex månader från att de har anhängiggjorts. Även i regeringsprogrammet konstateras det att smidigheten i asyلفörfarandet och förverkligandet av de grundläggande rättigheterna ska säkerställas, och att asylansökningarna ska handläggas utan otillbörliga fördröjningar i det individuella förfarandet som garanterar rättsskyddet med en målhandläggningstid på sex månader.

Man har lyckats påskynda handläggningstiderna för asylansökningarna gällande nya ansökningar i enlighet med målet. En utmaning har visat sig vara ansökningar som anhängiggjorts innan skyldigheten steg i kraft och som förvaltningsdomstolen har återsänt. Asylprocessen förlängs även av eftersläpningar i rättssystemet. Merparten av kunderna som är inskrivna på förläggningarna har också fått minst ett avslag på ansökan. Uppfyllandet av skyldigheten gällande handläggningstiderna samt handläggningen av nya ansökningar från tidigare år påvisar ett behov av att trygga tillräckliga personalresurser för asylutredningen även med beaktande av plötsliga fluktuationer i antalet asylsökande.

En del av asylprocessen som särskilt binder upp personalresurser är asyLintervjuerna och andra höranden med anknytning till utredningen av de sökandes ansökningsgrunder. En utmaning för hur smidiga och ekonomiska intervjuerna är samt ur perspektivet för kundernas rättssäkerhet är även den varierande nivån på tolkarna samt tillgången till tolkar.

Under de senaste åren har man lagt ned förläggningar då antalet sökande har minskat. Dessutom bor mer än en tredjedel av de sökande i privata inkvarteringar. Övergången från mottagningsskedet till integrationssskedet för minderårig som befinner sig i Finland utan

vårdnadshavare har man strävat efter att göra smidigare genom att grunda så kallade hybridenheter för minderåriga, där den minderåriga kan fortsätta bo även efter att hen har fått uppehållstillstånd.

Även om inkvarteringskapaciteten och infrastrukturen i huvudsak är tillräckliga och korrekt dimensionerade enligt den nuvarande nivån på antalet sökande, har kapaciteten för mottagandet och tagandet i förvar visat sig vara utmanande i vissa områden och framförallt i huvudstadsregionen. Dessutom är fastigheterna som inhyser förläggningarna och förvarsenheterna i många fall föråldrade. I dem har man dåligt lyckats ta hänsyn till specialbehov, såsom rörelsehinder.

Identifiering och beaktande av specialbehov hos personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning förutsätter stödåtgärder. På förläggningarna finns kunder som länge varit inskrivna i systemet och som har ett stort servicebehov. I mottagningssystemet och utanför förläggningarna förekommer en brist på mentalvårdstjänster och kompetens inom temaområdet. Man måste kunna erbjuda tjänster som baseras på individuella behov och som följer principerna för likabehandling och icke-diskriminering.

Enligt regeringsprogrammet ska ställningen för offer för människohandel förbättras. Lagstiftningen gällande att hjälpa offer för människohandel förnyas och man ombesörjer en trygg boendeservice med stöd för offren på det sätt som EU-lagstiftningen förutsätter. Antalet kunder inom hjälpsystemet för offer för människohandel, som fungerar i anslutning till mottagningssystemet, har mångdubblats sedan 2015. Även kundernas minderåriga barn omfattas av hjälpsystemets tjänster. Den kraftiga ökningen av antalet kunder beskriver den ökade kompetensen att identifiera fenomenet som skett inom olika myndigheter.

I regeringsprogrammet betonas behov av att stärka rättssäkerheten för asylsökande. Ändringar i lagstiftningen som främjar detta ska också beaktas i utvecklingen och utbudet av juridisk rådgivning och rättshjälptjänster. Den till mottagningstjänsterna anknutna juridiska rådgivningen som ges till kunderna har utvecklats med stöd av olika aktörer.

I enlighet med regeringsprogrammet ska integrationen inledas redan på förläggningen. I regeringsprogrammet betonas dessutom strävan att identifiera invandrarnas kompetenser.

Man strävar efter att utveckla mottagningssystemets arbets-, utbildnings- och annan aktiverande verksamhet för att främja självständigheten och välfärden för de asylsökande.

Invandringstrycket 2015 påvisade behoven inom mottagningssystemet att ha beredskap för plötsliga förändringar i antalet asylsökande. Till följd av detta och för att bereda sig på stora mängder kunder inledde man också ett arbete för att utveckla datasystemen som används inom registreringen av sökande. Med anledning av knappa resurser är arbetet ännu inte klart. Moderna datasystem har en central betydelse för att många tidskrävande uppgifter ska kunna automatiseras, varvid man även kan reservera mer tid för det faktiska kundarbetet. En smidig digital ärendehantering främjar kundernas rättssäkerhet. Tryggande av ekonomin för mottagningsverksamheten och i större utsträckning asylprocessen samt upprätthållandet av beredskapen förutsätter en utveckling av rapporterings- och behandlingssystemen samt kopplingar mellan olika datasystem.

Inom asyl- och flyktingpolitiken bedriver Finland kontinuerligt samarbete med såväl EU- som nordisk nivå och främjar således gemensamma praxis. Man strävar efter att ytterligare effektivisera insamling, analys och delning av information gällande ursprungsland som stöder beslutsfattandet.

I EU-debatten har man betonat ett behov av att förbättra lägesbilden för asylsystemets funktion. För Eurodac-systemets del har man lyft fram ett behov av att gå över till att räkna antalet sökande i stället för antalet ansökningar, varvid man skulle få en med verkligheten bättre överensstämmande bild av antalet asylsökande i de olika medlemsstaterna.

Dessutom har man ansett det viktigt att på bredare basis utnyttja informationen som fås från datasystemen gällande de asylsökandes rörelse över EU:s yttre gräns och inom medlemsstaternas område. Med hjälp av en bättre lägesbild kan man skapa mer exakta modeller för prognostisering. I pakten erbjuder kommissionen också metoder för att uppnå dessa mål.

Finland främjar en bredare användning av kvotflyktingssystemet. Flyktingkvoten höjdes till 1 050 personer för 2021. Finland lägger vikt vid att välja personer som befinner sig i en utsatt ställning. Minst 10 % av kvoten är reserverad för nödfall.

Vidarebosättning har fått mer tyngd som en del av en helhetsbetonad infallsvinkel gentemot flyttrörelsen. Det syns i sättet att dela det globala ansvaret för flyktingar och som en del av den hållbara hanteringen av flyttrörelsen. Det operativa samarbetet och informationsutväxlingen effektiviseras mellan medlemsstaterna. Utöver UNHCR kommer dessutom särskilt EASO:s allt större roll med tanke på vidarebosättning att uppmärksammas i utvecklingen av nationella förfaringsätt.

År 2017 grundade UNHCR evakueringsmekanismen Emergency Transit Mechanism (ETM) inom vars ramar man evakuerar flyktingar som befinner sig i en utsatt ställning. Även Finland har vidarebosatt flyktingar inom ramarna för mekanismen, vilken förutsätter smidighet i förfaringsättet av alla aktörer i processen. Den allmänna beredskapen på effektiv och snabb förflyttning av kvotflyktingar till Finland bör utvecklas.

En smidig vidarebosättning förutsätter ett tillräckligt årligt antal kommunplatser. Erfarenheter av vidarebosättning och humanitär invandring berör numera majoriteten av kommunerna i Finland. Tryggandet av kontinuiteten i kommunernas vidarebosättningsverksamhet kräver också kompetens gällande stödjande åtgärder, särskilt på region- och lokalnivå.

Under programperioden 2014–2020 lyckades man med hjälp av AMIF effektivt svara på de behov som migrationstrycket åren 2015–2016 orsakade och detta gjorde man genom att effektivisera asyl- och mottagningssystemet och dess kapacitans. I synnerhet gjordes myndigheternas förfaringsätt smidigare, inklusive beträffande utvecklingen av datasystemen som utnyttjas inom mottagningen och behandlingen av asylansökningar. För vidarebosättningsens del stödde man lokala och regionala aktörer för att förbättra förutsättningarna för vidarebosättning. Utvecklingen av periodens åtgärder fortsätter under programperioden 2021–2027.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande genomförandeåtgärder och funktioner:

Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och prioriteringar som har samband med det gemensamma europeiska asylsystemet;

- Det nationella asylsystemet bedöms, utvecklas och förändras för att motsvara EU-lagstiftningens förändringar genom en omstrukturering av funktionerna och utveckling av arbetsprocesserna vid olika myndigheter, inklusive utveckling av datasystemen. Förändringarna förutsätter utbildnings- och informeringsåtgärder riktade till myndigheter och aktörer i tredje sektorn samt en förändring av myndighetsanvisningarna och anvisningarna riktade till asylsökande. Infrastrukturen som de nya asyloffordningarna förutsätter stärks.
- För att påskynda handläggningstiderna intensifieras effektiviteten i asyloffordningen, till exempel genom utbildning av personalen, upphandling av arbetsredskap, program och apparatur, utveckling av datasystem och automatisering av funktionerna. Man bereder sig även på situationer som omfattar storskalig invandring. Nationella system anpassas för att motsvara förutsättningarna för EU-förordningen gällande kompatibilitet mellan datasystem. Handläggningen av asylansökningarna effektiviseras genom att utveckla datasystemen så att de stöder ett tekniskt smidigare beslutsfattande och kvaliteten på besluten. Bedömningen av bevisning som presenteras i digitalt format i asylbeslutet utvecklas genom att utbilda personalen.
- Användningen av Eurodac-systemet och informationen som fås genom det kopplas till ärendehanteringssystemen, vilket förbättrar informationens användbarhet i asylprocessen. EU:s gemensamma ansvarsfunktioner och den kompetens och de metoder som ansvarsbestämningen förutsätter utvecklas. Fullständig efterlevnad i rätt tid av dessa förfaranden säkerställs genom att utveckla informationsutväxlingen så att den i sin helhet sker i ärendehanteringssystemen.
- Processerna för att arrangera höranden med anknytning till asylansökningarna effektiviseras och förtydligas. Sökande som befinner sig i en särskilt utsatt ställning garanteras en så smidig ansökningsprocess som möjligt, där man kan beakta

rättssäkerhetsgarantier samt tillgång till juridiska tjänster. Genom smidig och krypterad digital informationsutväxling mellan kunderna, deras ombud och företrädare och myndigheterna garanteras kundens rättssäkerhet samt säkerställer man att ärenden handläggs i rätt tid. Med en effektiv och automatiserad hantering av händelseförlopp minskas mängden resurser som behövs i dem.

- Man främjar åtgärder med vilka de asylsökandes rättssäkerhet och likabehandling tryggas i såväl ansökningsskedet som vid överklagan. Man utvecklar åtgärder, inklusive implementering av elektroniska redskap, med vilka man säkerställer den juridiska rådgivningen och kvaliteten på hjälpen. Smidigheten i asylinterjuerna främjas genom att utveckla tillgången till och kvaliteten på tolkningen av asylinterjuerna samt genom att ta i bruk maskinell tolkning och maskinöversättningar.

Stödja kapaciteten i medlemsstaternas asylsystem avseende infrastruktur och tjänster när det är nödvändigt, inklusive regional och lokal nivå

- Man stöder asyl- och mottagningssystemets kapacitet med avseende på infrastruktur och tjänster genom att utveckla mottagningsförhållandena för att säkerställa systemets effektivitet, beredskap och anpassningsbarhet. Man säkerställer att myndigheterna och förläggningarna har information särskilt om privat inkvarterade personers servicebehov samt förbättrar kundernas möjligheter att få ta del av tjänsterna.
- Asylsökandens delaktighet främjas i förhållande till det omgivande samhället med stöd av tredje sektorn. Målet är att påskynda inledningen av integrationen genom att göra övergångsskedet från förläggningen till kommunens smidigare. Integrationens förutsättningar och identifiering av kompetens främjas redan i mottagningsskedet. Arbets- och undervisningsverksamheten, den aktiverande

verksamheten och samarbetet med aktörer i tredje sektorn som ordnas på förläggningen utvecklas. Dessutom förmedlas olika möjligheter till arbets- och utbildningsverksamhet till kunderna även utanför förläggningen.

- Beaktandet av grupper i utsatt ställning utvecklas till exempel genom att utbilda mottagningsystemets personal. Personer i särskilt utsatt situation identifieras systematiskt i asylförfarandet och de dirigeras till att omfattas av stödåtgärderna. Barnets intresse beaktas i utvecklingsåtgärder gällande asyl- och mottagningsystemet. Förverkligande av rättigheterna för offer för människohandel och tillgången till stödåtgärder tryggas. Till förläggningarna utvecklas nya sätt att kontakta kunder, som har specialbehov med anledning av en utsatt ställning. I mottagningsystemet utvecklas arbetsredskap och kompetens för mentalvårdsarbete.
- Förläggningarnas infrastruktur uppdateras så att den motsvarar de nuvarande stödbehoven, i synnerhet hos specialgrupper. Mottagningsverksamhetens fastigheter repareras och utrustas till exempel vad gäller lämpliga lokaler för undervisning och sjukvård, tydlig sektionsindelning av avdelningarna i inkvarteringslokalerna samt säkerhetsarrangemangen. I fastigheterna ordnas datasäkra datakommunikationsförbindelser. Behoven av isolerings- och karantänlokaler uppmärksammas. Även förhållandena vid enheterna för tagande i förvar uppdateras. Eventuella förnyelsebehov förknippade med mottagningen och kapaciteten för tagande i förvar, som föranleds av EU-kommissionens förordningsförslag, beaktas.
- De manuella funktionerna i mottagningsystemets ärendehanteringssystem automatiseras, varvid mottagningsystemet kan producera de lagstadgade tjänsterna och annan verksamhet effektivare och för att arbetstiden ska kunna riktas till det praktiska kundarbetet. Datasystemen planeras så att de kan skalas också för en storskaligare invandring. Personalen utbildas med beaktande av de

genomförda ändringarna. Dessutom säkerställer man att det i mottagningssystemet finns tydliga regler, roller och verksamhetsprinciper med tanke på säkerheten.

- Lägesbilden gällande asylsystemets verksamhet och flyttrörelsen förbättras för att öka förutsägbarheten i den humanitära invandringen och detta gör man genom att utveckla datasystem, förfaranden för informationsinsamling samt samarbetet och utbyte av landinformation myndigheter emellan på såväl nationellt plan som i hela EU. Administrationen och uppdateringen av informationshelheter samt tekniska lösningar uppdateras, vilket främjar effektivt utnyttjande av informationen om ursprungsland. Det sektorsövergripande myndighetssamarbetet effektiviseras mellan parter som producerar och använder landinformation för att förbättra användbarheten av aktuell landinformation.

Ökat samarbete med tredjeländer för att hantera flyttrörelsen, inklusive åtgärder för att öka dessa beredskaper för att skydda personer i behov av internationellt skydd, inom referensramarna för internationellt samarbete

- Med en effektiv vidarebosättningspolitik erbjuds personer som behöver internationellt skydd lagliga och mänskligt hållbara inresevägar inom den humanitära flyttrörelsen och man tar ett globalt ansvar för flyktingsituationen samt ger stöd till länder som påverkas kraftigt av flyttrörelsen, samtidigt som man ökar medlemsstaternas gemensamma ansvar och ansvarsfördelning.
- Kommuner och NTM-centraler som tar emot kvotflyktingar erbjuds utbildning som stöder förutsättningarna för kompetens och vidarebosättning. För att stödja mottagandet av kvotflyktingar och den inledande integrationen främjas tredje sektorns medverkan till exempel genom utnyttjande av lokalt förankrad integration.

- Kvaliteten på vidarebosättningen och dess effektivitet bedöms i samtliga skeden av förfarandet. Samarbete beträffande vidarebosättning främjas internationellt.

Finansieringsinstrument används inte.

Med avseende på Särskilt mål 1 används driftstödet i synnerhet för att trygga smidigheten i asylförfarandet och för att påskynda handläggningstiderna. Den myndighet som använder driftstödet är Migrationsverket, som ansvarar för hanteringen av asylansökningar i Finland.

Resultatmål:

- I led med de åtgärder som förverkligas inom ramarna för det särskilda målet effektiviseras och påskyndas asylförfarandet, särskilt genom att utveckla myndigheternas samarbete, arbetsfördelning och arbetsätt. Ansökningarna kan i huvudsak avgöras i enlighet med utlänningslagen inom den utsatta tiden på sex månader.
- Förläggningarnas infrastruktur är modern och mycket lämplig för verksamheten.
- I mottagningstjänsterna beaktas olika kunder och deras behov ännu bättre.
- Från asylförfarandet och mottagningssystemet får man noggrannare och mer detaljerad information än tidigare. Tillgången till aktuell landinformation tryggas.
- Man stödjer ett smidigt förfarande för vidarebosättning och utplaceringen av kvotflyktingar i kommunerna.

Specifikt mål 2 - Stärka och utveckla laglig migration till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov samt främja och bidra till en ändamålsenlig integration av och social delaktighet för tredjelandsmedborgare

De vanligaste orsakerna till att komma till Finland är arbete, familj och studier. Mängden arbetskraft som kommer från tredje länder ökar. Under 2019 inlämnades 12 687 första ansökningar om uppehållstillstånd på grund av arbete och om dessa fattade 9 461 positiva beslut.

Utvecklingen av lagliga inresevägar är en central del av flyttrörelsepolitiken. I stället för att skapa helt nya inresevägar har man beaktat möjligheten att utnyttja befintliga arbets- och utbildningsgrundade inresevägar och därigenom främja trovärdigheten för de lagliga inresevägarna.

Det sektorsövergripande åtgärdsprogrammet Talent Boost, som främjar regeringens mål, främjar på bred basis invandringen av arbetskraft och studerande. Målet är ett Finland som lockar internationella experter.

Processerna för uppehållstillstånd visar sig vara långsamma och komplicerade.

Regeringsprogrammets mål är att gradvis uppnå en handläggningstid på högst en månad för alla arbets- och utbildningsbaserade uppehållstillstånd och två veckors handläggningstid för ansökningar från specialsakkunniga, startup-företagare och deras familjemedlemmar samt att säkerställa att man håller sig inom ramarna för handläggningstiderna.

Hållbar rekrytering från ursprungsländerna förutsätter goda arbetsförhållanden och jämlikhet. Det är viktigt att trygga att den finska arbetsmarknaden fungerar efter givna spelregler och bland annat beakta rekommendationer beträffande etisk rekrytering.

Uppnåendet av målen kräver förutom lagändringar även en ökning av medvetenheten om karriärmöjligheterna i Finland, långsiktigt samarbete mellan olika förvaltningsområden och aktörer, utveckling av elektroniska system, förnyande av kundkommunikationen, inskolnings- och utbildningsmaterialet, verksamhetsätten och -processerna i

ansökningsförfarandet samt utveckling av digitaliseringen av behörighets- och legitimeringskanaler och rekrytering som görs i tredjeländer.

Behovet av arbetskraft inom kommunerna, och i synnerhet inom social- och hälsovårdstjänsterna, förutsätter mångsidig kompetens. Det finns ett behov av att öka fungerande tilläggsutbildningar, kompletterande utbildningar och fortbildningar samt utbildningar i ursprungsländerna och att koppla dessa till arbetet med att locka och behålla experter. Främjande av parternas möjligheter till arbete har också en långsiktig inverkan på tillgången till experter.

Utmaningarna inom tillståndsprocessen består av bland annat den digitala utvecklingen, tillståndsförfarandet och stödåtgärderna (t.ex. inskolning, utbildning, kommunikation), resursbrist, behovet av ytterligare utredningar av tillståndsansökningar samt flaskhalsarna i lagstiftningen och förfalskade bifogade dokument.

Förmedlingen av information mellan migrationsförvaltningens parter måste förbättras.

Utveckling av tillståndsprocesserna som en sektorsövergripande helhet förutsätter analyserad information som samlar samtliga parters informationsbehov och ändamålsenlig distribution av den med hjälp av moderna redskap.

I tryggheten av enhetlighet i tillståndsprocessen utgör tillförlitlig identifiering av personens identitet en utmaning. Det finns ett behov av att i myndighetsarbete i större utsträckning utnyttja biometrik, robotstyrd processautomation, artificiell intelligens och processer för maskininlärning vid genomgång av material, klassificering av uppgifter, enskilda granskningar och verifiering av identiteter i enlighet med dataskyddskraven.

Under programperioden 2014–2020 effektiviserades, förenklades och harmoniserades tillståndsmyndigheternas processer samt förtydligades instruktionerna till kunder i tillståndsförfarandet. Utvecklingen av tillståndsförfarandet fortsätter under perioden 2021–2027, men man kommer att satsa ännu mer på att stärka de lagliga inresevägarna och främja invandringen av experter.

Det centrala i förnyandet av integrationsåtgärderna är i enlighet med regeringsprogrammet påskyndande av integrationen. I slutet av 2020 uppgick antalet utländska arbetslösa arbetssökande vid TE-byråerna till 37 651, varav 47 % var medborgare i ett tredjeland. I integrationsutbildningen deltog 11 556 medborgare från tredjeländer och av dessa var 63 % kvinnor.

Flyktingar placerades runtom i Finland. Flytt till förläggning riktas för det mesta till större städer, i synnerhet huvudstadsregionen. Under 2020 överfördes 2 666 personer som fått uppehållstillstånd från förläggningen till en kommun. Placeringen av kvotflyktingar i kommuner är mer kontrollerad och fokus ligger i huvudsak på mellanstora och små kommuner som har beviljat kommunplatser aktivt.

Vid sidan av flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster behövs extra resurser bland annat för att förbättra stödet på det egna språket och tillgången till tjänster i flera kanaler, i synnerhet i områden där den ifrågavarande tjänsten inte finns tillgänglig. Behoven gäller förutom flyktingar även till exempel arbetsbetingade inflyttare med makar. Tjänster för specialgrupper, såsom äldre invandrare och invandrare med funktionsvariationer samt offer för människohandel, ska stärkas.

Enligt arbets- och näringsministeriets utredning (2020) har kommunerna inte en tillräcklig lägesbild beträffande befolkningen med invandrabakgrund och deras behov av tjänster. Utmaningarna i detta utgörs av de spridda tjänsterna, bristen på samordning, den regionalt varierade tillgången och kvaliteten samt förmågan att identifiera servicebehov. Utvecklingen av tjänsterna påverkas negativt av hinder för utlämning av uppgifter, skillnader och brister i data- och kundsystemen samt ett bristfälligt kunskapsunderlag. På många orter är antalet invandrare litet ur perspektivet för utveckling och produktion av tjänsterna.

Regeringen har lyft fram ökningen av sysselsättning för invandrarkvinnor som ett av sina främsta mål. Enligt arbetskraftsundersökningen hamnar invandrarkvinnors sysselsättning närmare 20 % lägre än sysselsättningen för kvinnor med finsk bakgrund. Sysselsättningen är svagast bland kvinnor med flyktingbakgrund och mödrar till minderåriga barn. Orsakerna är bland annat familjeskäl, låg utbildning eller utbildning som skaffats annorstädes, svaga

språkkunskaper samt brist på arbetslivserfarenhet och nätverk. Bristen på delaktighet i samhället har generationsöverskridande effekter på också barnens integration.

Antalet elever med invandrabakgrund inom den grundläggande utbildningen har ökat stadigt under 2000-talet och utvecklingen fortsätter. Stödtjänsterna för elever är utsatta för ett tillväxttryck. Enligt statens revisionsverk (2015) är ett skolsystem som beaktar specialbehoven hos elever med invandrabakgrund ett effektivt sätt att integrera unga invandrare i samhället, men den utbildningsmässiga jämlikheten måste förbättras. Barn med invandrabakgrund klarar sig sämre i skolan än infödda finländare. Avhopp från skolan är mer utbredd och de avlägger färre examen. Bland första generationens elever med flyktningbakgrund fanns flest av de som avbröt studierna som 25-åringar (23 %) och de som inte hade inlett studier på andra stadiet överhuvudtaget (22 %).

Dåliga språkkunskaper och bristande digitala kunskaper och mediekunskaper minskar möjligheterna att använda elektroniska tjänster. Webbtjänster, språkalternativen i dem och stödet når inte alltid ut till invandrare.

En av de centrala hälsoskillnaderna bland Finlands befolkning med invandrabakgrund och hela befolkningen är förknippad med psykisk belastning och psykiska symptom. Enligt undersökningen FinMonik gäller detta i synnerhet personer som flyttat från Mellanöstern och Nordafrika, hos vilka svåra erfarenheter förknippade med flyktningstatusen betonas.

Otillräckliga kunskaper och obehandlade hälsoproblem försvårar vardagen och livshantering samt har en negativ inverkan på deltagandet i utbildningen och arbetsförmågan.

Invandrare är ofta mer trångbodda än finländare, vilket kan ha en negativ inverkan på familjelivet och barnens skolarbete. Invandrare förlitar sig ofta på förmedlare och tecknar ofördelaktiga hyresavtal, vilket leder till ekonomiska utmaningar och andra problem som fördröjer integrationen. Informationspaket förknippade med boende på olika språk finns visserligen, men informationen når inte alltid målgruppen. Det förekommer fortfarande variationer och missförstånd inom rådgivningen.

Även familjens osynkroniserade integration är en utmaning för hela familjens välbefinnande och integration. Vid utarbetande av integrationsplaner är det viktigt att stärka föräldraskapet och att ta hänsyn till samtliga familjemedlemmar. Det finns ett behov av att öka mängden likvärdig, sakkunnig information och rådgivning av jämn kvalitet som erbjuds i ärenden gällande familjeåterförening.

Psykisk belastning och stress fördröjer integrationen, språkinläringen, utbildningen och skapandet av sociala förhållanden för ensamkommande barn och ungdomar. Stödande av målgruppen förutsätter specialkompetens av yrkeskunniga och flexibelt samarbete mellan tjänsterna och förvaltningsområdena. I informationsdelningen och övergången samt i ordnandet av tjänster förekommer dock utmaningar och lagstiftningen tolkas varierande. Det finns ett behov av att utveckla också familjevården och eftervården.

Enligt diskrimineringsundersökningen Eurobarometern förekommer diskriminering på grund av etnisk tillhörighet i stor utsträckning. Diskriminering och rasism riktad i synnerhet till invandrare med flyktingbakgrund och utmaningar med anknytning till befolkningsrelationer förhindrar integrationen och delaktigheten. Diskriminering förekommer inom alla skolstadier, inom fritidsverksamhet och på arbetsmarknaden. Strukturell diskriminering förekommer bland annat inom tjänsterna.

Fonden har haft en betydande roll i ökningen av kommunplatserna, dirigeringen av flyktingar till kommunerna och främjandet av integration. I slutet av 2019 hade fonden stött integrationen för 14 065 personer, 199 verksamhetsmodeller eller -metoder för integration och stärkandet av kunskapsunderlaget för integration.

Under den nya perioden är motsvarande åtgärder fortfarande relevanta. Fonden stöder i allt större utsträckning strävan att nå ut till målgruppen i ett tidigt skede, identifiering av servicebehoven och stödåtgärder av hög kvalitet, inklusive personer med behov av särskilt stöd, och främjar delaktighet och jämlikhet. Under fondperioden ligger fokus allt starkare på sysselsättningsfärdigheter för kvinnor med invandrarbakgrund, stöd till barns lärande och trygghet av familjernas välbefinnande.

För att svara på utvecklingsbehoven kommer fonden att förverkliga följande genomförandeåtgärder och funktioner:

Stärkande av samarbete och partnerskap med tredjeländer för att hantera flyttrörelsen

- För att främja lagliga inresevägar och internationellt samarbete undersöker man möjligheten att utnyttja partnerskap för rörlighet, pilotprojekt, kompetenspartnerskap och andra verktyg. Man ökar medvetenheten om möjligheterna till laglig invandring. Man undersöker möjligheterna att erbjuda kompletterande inresevägar för laglig invandring och förbättra tillgängligheten till befintliga arbets- och studiebetingade inresevägar för personer som behöver internationellt skydd.

Främjande av laglig flyttrörelse och tillämpning av unionens regelverk gällande den

- Finlands välkändhet ökas med hjälp av informationspaket och kampanjer i tredjeländer. Man stöder smidigheten i tillståndsprocessen. Man förebygger utnyttjande av utländsk arbetskraft. Man utvecklar ett systematiskt samarbete med ursprungsländerna för att testa yrkeskunskaper, erkänna examen och bedriva yrkes- och språkundervisning. I ursprungsländerna erbjuds arbetsbetingade invandrare (språk)utbildning och yrkeskunniga meriteringsvägar. Man skapar smidiga servicevägar för arbetsgivare, arbetstagare, företagare och studerande. Makarnas sysselsättning i Finland främjas i ursprungsländerna.

Åtgärder med vilka man underlättar den lagliga invandringen och vistelsen i unionen

- Man sammanställer data som framkommer av migrationsförvaltningens processer, utreder de lagstiftningsmässiga utmaningarna med att sammanföra uppgifterna, definierar informationsbehovet, producerar rapporter och visualiseringar och utvecklar en smidig distribution av dessa till användarna. Man utvecklar smidiga kundvägar, kundkommunikationen och administreringen av kundrelationerna. Man säkerställer tillräcklig kompetens hos personalen.
- Man automatiserar processerna för uppehållstillstånd. Man utvecklar den elektroniska ärendehantering, kommunikationen och instruktioner till kunderna. Man utbildar personalen beträffande processens olika skeden. Inhämtningen av information om de tillståndssökande effektiviseras och man främjar överföringen till riskbaserad hantering genom att utnyttja automationen i kontrollen i efterhand.

Resultatmål:

- Inresevägarna har utvecklats. Man har skapat strukturer och verksamhets sätt för partnerskap.
- Den arbetsbetingade invandringen har främjats i ursprungsländerna. Rekryteringssamarbetet har framskridit.
- Migrationsförvaltningens färdigheter i kunskapsledning har förbättrats. Kundvägarna är smidiga och kundkommunikationen tydlig. Kundnöjdheten har förbättrats.
- Handläggningstiden för uppehållstillstånden har påskyndats.
- Efterhandskontrollen av arbets- och utbildningsbaserade tillstånd har automatiserats.
- Den relativa mängden begäran om ytterligare utredning har minskat.
- Man har skapat en inskolningsmodell för tillståndsprocessen.
- Personalens kompetens är aktuell och verksamhetssätten enhetliga.
- Tillståndsförfarandets enhetlighet har förbättrats.

Integration

Främjande av integrationsåtgärder och stödjande av delaktighet bland medborgare i tredjeländer genom samarbete mellan nationella, i synnerhet regionala eller lokala myndigheter och medborgarorganisationer, inklusive flykting- och invandrarorganisationer och arbetsmarknadsparter

- I ett samarbete mellan myndigheterna och organisationerna ordnas handledning och rådgivning i första skedet, samhällsorientering på det egna språket och skraddarsydda stödtjänster på regional och lokal nivå för medborgare från tredje länder. Man utvecklar handledningskompetensen och nätverks- och det regionala samarbetet. Man stärker målgruppens digitala och mediekunskaper, språkfärdigheter, samhällskunskap och kunskaper med anknytning till boende. Man tar hänsyn till specialbehoven hos personer som befinner sig i särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel. Man stärker samarbetet mellan kommunerna och regionerna samt användningen av distansservice.
- Servicesystem anpassas till invandrarnas behov. Man utvecklar statistiken beträffande och uppföljningen av invandringen. Man stärker kompetensen hos dem som möter flyktingar om specialtema och -behov förknippade med invandring, flyktingskap, mental hälsa och människohandel. Man stärker samordningen av samarbetet och dess strukturer, servicehelheter samt partnerskap och i synnerhet invandrarorganisationernas roll i att nå ut till invandrare och planeringen av tjänster för invandrare. Man sprider information och goda praxis som stöd för arbete som främjar integration. Man främjar tillgången till geografiskt jämlika tjänster och möjligheten att omfattas av tjänsterna med hänsyn till individuella behov.
- Man eliminerar hinder för sysselsättning av invandrarkvinnor som befinner sig utanför arbetslivet. Man säkerställer att man når ut till målgruppen och identifierar

specialbehov samt erbjuder stöd som motsvarar behoven, såsom skraddarsydd handlednings-, rådgivnings- och stödåtgärder samt utbildning och tjänster som främjar integrationen och sysselsättningen. Man stärker kvinnornas samhällskunskap, språkinläring och engagemang. Man stärker arbetslivsorienteringen i tjänsterna som erbjuds till kvinnorna.

- Man stärker välbefinnandet för ensamkommande minderåriga. Man ökar kompetensen hos dem som arbetar med ensamkommande minderåriga. Man tryggar ett smidigt informationsutbyte och verksamhetsmodeller för samarbetet mellan olika förvaltningsområden och yrkespersoner. Man förenhetligar innehåll och verksamhetssätt beträffande integration och eftervårdens stöd samt stärker möjligheterna att knyta sociala kontakter som stöder integrationen.
- Man ökar invandrarfamiljernas välbefinnande. I tjänster som når ut till familjerna stärker man tjänsternas kompetens, att nå ut till målgruppen och handledningsarbetet. Man skapar redskap och verksamhetssätt, såsom familjetjänster och stöd i föräldraskapet på det egna språket. Man utvecklar det förebyggande familjearbetet, såsom stöd- och fadderfamiljeverksamheten, ungdomsarbetet och det uppsökande arbetet. Man ökar kunskaperna om familjernas mångformighet. Man främjar familjeåterförening genom att stärka kommunernas kompetens gällande processerna och lagstiftningen kring familjeåterförening och stärka handledningen och rådgivningen som dessa bistår.
- Man stöder barnfamiljer för att göra skolgången smidigare och trygga förutsättningarna för inläring. Man skapar verksamhetsmodeller för samarbetet mellan hem och skola, inklusive stöd i språkinläringen. Man stöder inläringen och smidigheten i utbildningsvägen. Man främjar övergången från ett stadium till nästa och slutförandet av studierna. Man effektiviserar språkinläringen för alla åldrar och olika språkgrupper.
- Man ökar delaktigheten för medborgare från tredje länder och sammanslutningarnas roll i främjandet av integration. Man stöder bland annat kundråds- och

erfarenhetsexpertverksamhet samt kulturtolkverksamhet. Man förebygger segregation befolkningsgrupperna emellan. Man främjar samhällets mottaglighet och växelverkan befolkningsgrupperna emellan. Man ökar mångsidighetskunskaper och främjar goda befolkningsrelationer i tjänsterna och skolorna. Man stärker fritidsverksamheter som främjar delaktigheten. Man ökar möjligheterna att delta och påverka för medborgare från tredjeländer. Man ordnar forum, debatter och evenemang som engagerar samhällets olika delområden.

Fonden kompletterar programmet ESR+ i synnerhet i det inledande skedet av integrationen samt för de personer som befinner sig utanför arbetslivet och personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning. Det sektorsövergripande samarbetet kompletteras bland annat genom att utveckla datasystem. AMIF fokuserar på att stödja inlärningsfärdigheter, medan ESR-åtgärderna även sträcker sig bland annat till kontinuerligt lärande och ominläring. I ESR-åtgärderna skapas en förlängning till arbetslivet.

Finansieringsinstrument används inte.

Resultatmål:

- Stödtjänsterna i det inledande skedet har stärkts på olika håll i Finland.
- Samordningen av tjänsterna är smidig och kompetent. Kunskapsunderlaget har stärkts.
- Det är lättare att nå ut till målgruppen, man identifierar deras specialbehov och stöd som motsvarar behoven står till buds.
- Man har stärkt xxx tredjelandsmedborgares samhällskunskap, språkinläring och företagsamhet. Fonden har nått ut till och stött xxx invandrarkvinnor som befinner sig utanför arbetslivet.
- Välbefinnandet hos ensamkommande minderåriga och deras färdigheter att knyta sociala kontakter har ökat. Kompetensen hos och informationsutbytet mellan dem

som arbetar med målgruppen har stärkts. Man har skapat verksamhetsmodeller som stöd för arbetet.

- Man har stärkt tjänster som stöder familjerna och stöd i föräldraskapet. Kommunernas kompetens och styrning beträffande familjeåterförening har stärkts.
- Man har stärkt xxx personers förutsättningar för inläring. Man har skapat metoder för samarbetet mellan hemmet och skolan och för att minska avhopp från skolan.
- Man har främjat delaktigheten för medborgare från tredjeländer, samhällets mottaglighet och den dubbelriktade integrationen. Man har förebyggt segregation.

Specifikt mål 3 - Bidra till kampen mot irreguljär migration, stärka ett ändamålsenligt, säkert och värdigt återvändande och återtagande samt främja och bidra till en faktisk inledande återanpassning i tredjeländer

Enligt en bedömning som Polisen gjorde 2019 vistades vid den tidpunkten i Finland cirka 220–900 personer som hade fått ett negativt asylbeslut och ett beslut om avlägsnande ur landet, men som inte hade avlägsnat sig ur landet. Kommunförbundet bedömde sommaren 2020 att detta antal uppgick till cirka 700–1 100 personer. Under åren 2016–2019 har antalet personer som frivilligt återvänt minskat kontinuerligt. År 2016 var de 2 113 personer, men 2019 endast 319 personer. Antalet personer som polisen avlägsnade ur landet har stabiliserats på en nivå om cirka 2 500 personer.

Frågan om att höja återsändningsgraden är en central del av dialogen som förs inom EU om utveckling och förnyande av invandrings- och asylpolitiken. I enlighet med både regeringsprogrammet, åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet och EU:s strategi för frivilligt återvändande och återintegration måste systemet för frivilligt återvändande utvecklas som det främsta alternativet för avlägsnande ut landet, med stöd för hållbart återvändande, för dem som fått ett negativt beslut. Gällande de personer som inte avlägsnar sig frivilligt ur landet, måste man effektivt verkställa återsändningarna

medelst myndighetsåtgärder, med hänsyn till förbud mot tillbakasändning i enlighet med grundlagen och internationella fördrag om mänskliga rättigheter. I regeringsprogrammet konstateras det dessutom att regeringen strävar efter att sluta avtal om återsändning med alla centrala tredjeländer, vars medborgare Finland kan återsända tryggt.

Enligt regeringsprogrammet utvecklas lagstiftningen och tillämpningspraxisen för att främja att de personer som har sysselsättning i Finland och som fått ett avslag på sin asylansökan kan få arbetsbetingat uppehållstillstånd smidigare än för tillfället. Dessutom förebyggs och bekämpas papperslöshet med övergripande myndighetssamarbete. Dessa frågor behandlas på bred basis i åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet.

Enligt den utredning som statens revisionsverk publicerade 2019 är Finlands system för stött frivilligt återvändande i princip ett fungerande och kostnadseffektivt förfaringsätt, som erbjuder goda förutsättningar för återvändande. Utmaningarna inom rådgivningen gällande återvändande är förknippade bland annat med att nå ut till målgruppen samt förläggningens kapacitet att stöda kunderna i planeringen av återvändandet. I vissa områden är det svårt att upprätthålla personalens djupare kompetens, detta med anledning av olikheterna i rådgivningen och det ringa antalet kunder. Det är inte alltid möjligt att erbjuda landsspecifik rådgivning gällande återvändande. Det är ytterst utmanande att nå ut till dem som befinner sig utanför mottagningstjänsterna och dem som vistas i landet utan uppehållstillstånd.

Kundernas kunskaper om systemet med understött frivilligt återvändande är ofta bristfälliga och felaktiga. Återvändande till hemlandet kan kännas som ett misslyckande. Återvändare som befinner sig i särskilt utsatt ställning, såsom kunderna inom hjälpsystemet för offer för människohandel, behöver bättre stöd än det nuvarande.

Attraktionskraften i frivilligt återvändande minskar också för att man upplever det svårt med återintegration. Detta påverkas bland annat av lång frånvaro från hemlandet, brist på utbildningsmöjligheter och arbetslivserfarenhet, konflikter och korruption i återvändandeländerna. Utöver samtalshjälp skulle kunderna behöva helhetsbetonat stöd som tar hänsyn till sysselsättningsfärdigheter och yrkeskunskaper.

Inom återvändandepolitiken har man också ännu tydligare lyft fram stöd efter återintegreringen. Praxis medlemsstaterna emellan är varierande och samordningen av stödåtgärderna är ringa, vilket minskar verksamhetens genomslagskraft och försämrar förmedlingen av ett gemensamt EU-budskap i förhållande till de ankommande och ursprungsländerna. För att utveckla tjänsterna eller skapa olika modeller för att stödja sysselsättningen och rekryteringskanaler är det även viktigt att skapa kontakter med myndigheter och andra aktörer i återvändandelandet.

Målgruppen för programmet för assisterat frivilligt återresa utökas i enlighet med åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet. Till en början görs en bedömning av den nya målgruppen, men syftet är att, för att främja återvändande, utöka den till att omfatta också personer som inte har en bakgrund som asylsökande och offer för människohandel. Även Frontex anslutning till åtgärderna för frivilligt återvändande kan orsaka förändringar i Finlands nationella verksamhetsmodell, som baseras på avtalet som slutits med IOM. Nuvarande ERRIN:s åtgärder övergår sommaren 2022 till största delen till Frontex, men man planerar ett nätverk som fortsätter åtgärderna som hamnar utanför Frontex och Finland medverkar i detta arbete. Kommissionens strategi för frivilligt återvändande och återintegrering implementeras som en del av det nationella utvecklingsarbetet.

Om frivilligt återvändande inte kommer på fråga, är det kvarvarande alternativet återvändande medelst myndighetsåtgärder. Verkställandet av besluten förutsätter samarbete med anknytning till identifiering med ursprungslandet, eftersom de återvändande ofta saknar giltiga resedokument. Samarbetet skulle kunna intensifieras till exempel med kontaktpersonsverksamhet. Närvaro i ursprungslandet i rätt tid skulle även möjliggöra förebyggande information.

Effektivt verkställande av åtgärderna förutsätter även ett utvecklingsarbete gällande nationella system och myndighetsverksamhet samt kartläggning av behov i det inledande skedet. Man har redan observerat utvecklingspunkter till exempel i informationsutbytet och statistikföringen. I processerna registreras kunduppgifterna i olika databaser. Ett av Frontex

mål är att effektivisera och hjälpa medlemsstaterna i utvecklingen av datasystem förknippade med återvändande, så att de enhetligare överensstämmer med standarderna. På basis av en analys som gjorts på basis av RECAMAS-modellen identifierade man som utvecklingsobjekt olika skeden i styrkandet av identiteten och anskaffningen av handlingar, tillgången till statistiska data från systemet samt funktioner med anknytning till processen för tagande i förvar. Också i Schengenutvärderingen av Finland har utvecklingsbehov i systemet lyfts fram. Utöver redan vidtagna åtgärder, finns det ett behov att fortsätta utvecklingen av systemet, bland annat med beaktande av polisens behov i form av verktyg för identifiering av beslut gällande avlägsnande ur landet och uppföljning av olaglig vistelse i landet samt det på diskrimineringsombudsmannens ansvar åliggande övervakningen av avlägsnande ur landet.

Utvecklingen av ett fungerande system för återvändande baseras på korrekt information och analys av den. Utgångspunkten är att skapa statistiska data som grundas på lika definitioner. En utmaning är samordningen av informationen, som fås från flera olika källor (bl.a. Migrationsverket, polisen, IOM). Till exempel kräver korrektheten i och effektiviseringen av information som produceras som stöd för till exempel Frontex, Eurostat och det nationella beslutsfattandet en utveckling av det sektorsövergripande samarbetet. Situationen för de personer som ska återsändas kan även vara förknippad med barnskyddets eller hälso- och sjukvårdens åtgärder. Vid beredningen av verkställandet av återvändanden ska man säkerställa att beslutsfattande myndigheter, domstolar och rättsbiträden har haft kännedom om alla sådana här faktorer.

Eventuella kommande ändringar i EU-lagstiftningen gällande asyl- och återvändandeförfarandet (i synnerhet implementeringen av gränsförfarandet) kan öka antalet situationer i vilka användningen av säkringsåtgärder ska övervägas. Eftersom tagande i förvar är den yttersta metoden, är det viktigt att även utveckla användningen av lindrigare säkringsåtgärder än så. Varaktigheten för tagandet i förvar ska minimeras och det ska undvikas gällande återvändare som hör till grupper som befinner sig i särskilt utsatt ställning. För närvarande är ett problem att man får statistiska data direkt ur systemet endast vad gäller användningen av tagande i förvar. Det är svårt att uppskatta bredden på

och funktionen för andra säkringsåtgärder. Finland har höjt kapaciteten för enheterna för tagande i förvar med cirka 35 % och den består nu av 109 platser i två enheter. År 2019 var användningsgraden 76 % i Helsingfors och 48 % i Joutseno. Vad gäller fastigheten i Joutseno har man förberett en lokal med 30 platser, som kan tas i bruk vid behov.

Vad gäller kapaciteten för tagande i förvar krävs en brådskande lösning av situationen för den strategiskt och geografiskt viktigaste enheten för tagande i förvar i Helsingfors.

Enhetens verksamhetsmodell har i lång utsträckning byggts upp i enlighet med de ramvillkor som den nuvarande fastigheten ställer. Om lokalförhållandena förbättras, skulle det även bli möjligt att utveckla verksamheten innehållsmässigt. Moderna lokaler möjliggör planeringen med verksamhetens behov och mål som första prioritering. I Finland saknas även ett utbildnings- och introduktionsprogram för arbete med tagande i förvar, med vilket man skulle säkerställa en jämn kvalitet i handlednings- och övervakningsarbetet, och implementering av målen i praxisen vid enheterna för tagande i förvar.

Migrationsverket har utarbetat ett koncept för enheter för tagande i förvar som motsvarar dessa krav och som även skulle uppfylla kraven för situationen som familjer och personer i särskilt utsatt ställning befinner sig samt kraven som epidemier ställer.

Övervakningen av effektivt återvändande i enlighet med återvändandedirektivet förutsätter att diskrimineringsombudsmannen får information gällande planerade avlägsnanden ur landet. Samarbetet och informationsförmedlingen måste vara smidigt med samtliga polisinrättningar. I enlighet med de rekommendationer från Schengenutvärderingen måste man säkerställa att uppföljningsmekanismen för återsändningar som sker med tvångsmedel fungerar effektivt, systematiskt och i god tid.

Samarbetet mellan diskrimineringsombudsmannen och polisen vad gäller övervakningen av återsändningarna är öppet och konstruktivt. I led med det AMIF-finansierade projektet Mappi 2, som genomförs under åren 2021–2022, är det meningen att diskrimineringsombudsmannen får information förknippad med avlägsnande ur landet och förberedelserna av det från UMA-systemet i rätt tid och heltäckande. Det är bra att även i fortsättningen granska samarbetet och bekräftelsen av informationsutbytet myndigheter

emellan. I övervakningen finns ett behov av att vidareutveckla och fokusera på identifieringen av behoven för grupper i särskilt utsatt ställning.

Under programperioden 2014–2020 har man i Migrationsverkets projekt stärkt bland annat återvändandexperternas kompetens, det uppsökande arbetet och rådgivningen samt samarbetet med intressenter. Inom Polisstyrelsens projekt främjades kompetens och praxis förknippade med avlägsnande ur landet samt återtagandesamarbetet.

Diskrimineringsombudsmannen utvecklade bland annat processerna för övervakning av återsändningar och identifieringen av sårbarheter. Dessutom har man främjat asylutredningens tekniska förutsättningar, bland annat genom att utveckla den multibiometriska identifieringen. I projektet AUDA utökades systemet för assisterat frivilligt återvändande och man skapade ett modellunderlag för det. Konceptet diversifierades genom att pröva olika åtgärder, såsom internationellt samarbete, resor för insamling av information, kommunikationskampanjer, dialogprocess med diasporan och organisationer, uppföljningsundersökning och samarbete med civilkrishantering.

Det finns skäl att fortsätta åtgärderna från perioden som avslutas, men det finns ett behov av att utöka återvändanderådgivningens omfattning och utbudet av tjänster. Det finns även skäl att öka tyngdpunkten i riktning mot utrikespolitiska metoder och samarbete med tredjeländer.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande genomförandeåtgärder och funktioner:

Stödja frivilligt återvändande och återintegrering;

- Man bygger heltäckande stödvägar, som börjar i Finland och fortsätter efter återvändandet, och som tar hänsyn till kundernas utbildnings- och sysselsättningsåtgärder. Man stärker strukturerna för samarbete med myndigheter

och organisationsaktörer. Man utvecklar verktyg som omfattar samarbetet med ursprungslandet, diasporan och organisationerna samt kontaktpunkterna med utvecklingssamarbetet.

- Man utvecklar täckningen för och kvaliteten på rådgivningen gällande återvändande och ser till att den ges i rätt tid samt olika former av heltäckande rådgivning gällande återvändande. Man utbildar rådgivare gällande återvändande och ordnar rådgivning och utbildning för intressentgrupper. I innehållen tar man hänsyn till dem som befinner sig i en särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel.
- Man tydliggör kommunikationen gällande frivilligt återvändande.
- Man utvecklar digitaliseringen av och interaktiviteten i systemet för återvändande.
- Målgruppen för understött frivilligt återvändande bedöms och utökas i enlighet med åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet. Man bygger en verksamhetsmodell för kommunikationen, med vilken man förbättrar informationsutbytet och -överföringen mellan mottagningssystemet, social- och hälsovårdstjänsterna och migrationsmyndigheterna, för att säkerställa täckningen av återvändanderådgivningen.
- Man utökar nätverket för återvändandeländernas serviceleverantörer. Man ordnar fortbildning och coachningskurser för återvändare och serviceleverantörer i både Finland och återvändandeländerna. Man styr tjänsteleverantörer till att utveckla verksamheten i synnerhet gällande företagsamhet och utbildning, inklusive i samarbete med andra EU-länder.
- Man främjar samarbete och samordning med medborgarorganisationer som bedriver utvecklingssamarbete. Man ökar samarbetet med återvändandelandets myndigheter och andra aktörer med hjälp av verksamhet på EU-nivå.

Åtgärder gällande hantering av återsändningar;

- Man förbättrar samarbetet och informationsutbytet med myndigheter och organisationer.

- Man säkerställer diskrimineringsombudsmannens tillgång till information och situationen för personer som befinner sig i en särskilt utsatt situation ur perspektivet för både grundläggande och mänskliga rättigheter. Man utvecklar identifieringen av personer i särskilt utsatt ställning i återvändandeprocesserna, bland annat gällande barnfamiljer och bedömningen av barnets bästa. Man utvecklar verksamhetsätt för att undvika att återsända offer för människohandel blir offer på nytt.
- Man effektiviserar identifieringen av dem som fått ett beslut om avlägsnande ur landet och myndighetssamarbetet på operativ nivå (polisen) med myndigheterna i destinationslandet för återsändningen.
- Vid behov skickas en kontaktperson till en hotspot i ett tredjeland eller ett annat EU-land för att stödja återvändandeprocessen.

Stärkande av samarbetet med tredjeländer och ökning av deras färdigheter för att möjliggöra återtagande och hållbart återvändande;

- Man strävar efter att avtala och underhålla bilaterala återtagningsarrangemang och deltar i effektiviseringen av återsändningarna i ett samarbete på EU-nivå.
- Man stärker kontakterna med ursprungsländernas myndigheter och andra aktörer genom att säkerställa kontaktpersonernas och andra experters närvaro i ursprungsländerna i rätt tid. Man effektiviserar kommunikationen och ökar medvetenheten om lagliga inresevägar och riskerna med olaglig invandring. Man informerar sammanslutningar i återvändandeländerna om EU:s asylpolitik och återvändande. Man förebygger att offer för människohandel ska bli offer på nytt genom att utveckla myndighetssamarbetet och verksamhetsätten

Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och politiska prioriteringar i fråga om infrastruktur, förfaranden och tjänster;

- Man utvecklar myndigheternas datasystem med tanke på behovet av information gällande ärenden rörande avlägsnande ur landet och statistikföring. Man utvecklar funktionerna för återvändande i systemet UMA. Man utvecklar systemet till en nivå i enlighet med RECAMAS-modellen och säkerställer att dess funktioner betjänar funktionen för datasystem på nationell och EU-nivå samt främjar digitaliseringen av åtgärderna för återvändande. För att utveckla kunskapsunderlaget, inklusive statistiska uppgifter, stärker man samarbetet i synnerhet mellan Migrationsverket, Polisen och IOM.
- Man utarbetar ett innehållsmässigt verksamhetskoncept för tagande i förvar. Man utreder kraven för specialområden som hör till serviceinnehållet för tagandet i förvar, såsom det psykosociala arbetet, och utarbetar en modell för psykosocialt stöd i förvarstagandets miljö. Man utvecklar metoder att upprätthålla kundernas funktionsförmåga i enheterna för tagande i förvar. Man planerar ett utbildnings- och inskolningsprogram för styr- och övervakningsarbete. Man gör det möjligt att få statistiska data gällande säkringsåtgärder automatiskt från myndigheternas datasystem. Man effektiviserar vid behov tillämpningen av de nuvarande åtgärderna och bedömer möjligheten att utveckla nya alternativa åtgärder för tagande i förvar.

I verkställandet observeras anpassning till i synnerhet de NDICI - Global Europe-finansierade åtgärderna.

Driftstöd

Driftstödet för Särskilt mål 3 utnyttjas i synnerhet vid effektiviseringen av avlägsnande ur landet. Den myndighet som utnyttjar driftstödet är polisen, som ansvarar för verksamheten kring avlägsnande ur landet.

Finansieringsinstrument används inte.

Resultatmål

- Systemet för återresa når effektivt ut till kunderna, identifierar kundernas behov och erbjuder en heltäckande tjänst av hög kvalitet. Fungerande servicelösningar och informationssystem stöder förvaltningen av åtgärder för återvändande.
- XX personer har fått utbildning gällande frivilligt återvändande.
- Återvändningen är mer lockande och stödåtgärderna för återintegrering uppmuntrar till att återvända på ett hållbart sätt. Andelen frivilligt återvändande av dem som fått ett negativt beslut har ökat.
- Samordningen av funktionerna i såväl medlemsstaterna som på EU-nivå är starkare.
- Identiteten och medborgarskapet för de personer som fått ett beslut om avlägsnande ur landet kan bättre utredas. Verksamheten kring avlägsnande ur landet är effektivare.
- Myndigheternas kompetens motsvarar kraven för bekämpningsåtgärderna med anknytning till olaglig flyttrörelse och behoven för verksamheten kring avlägsnande ur landet på ett bättre sätt. Man har säkerställt tryggheten av de återvändandes grundläggande och mänskliga rättigheter samt tryggt återvändande för de återvändande som befinner sig i en särskilt utsatt ställning.
- Samarbetet med tredjeländer och andra EU-länder gällande främjande av återvändande och återtagande är effektivare.
- Finlands UMA-system har lyfts till samma nivå med RECAMAS-modellen och dess återvändandeprocess betjänar kompatibiliteten mellan nationella datasystem och EU:s datasystem, främjande av digitaliseringen av funktioner förknippade med återvändande och på så sätt en effektivisering av processerna. Målet är att kunna producera mer täckande och enhetligare information och statistik om frågor gällande återvändande.

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

- En systematisk verksamhetsmodell har skapats för enheterna för tagande i förvar. Verksamheten kring tagande i förvar håller en jämn kvalitet, är kompetent och ändamålsenlig och personalen är kompetent. Man har förmåga att bättre uppmärksamma specialbehoven hos kunder som befinner sig i en särskilt utsatt ställning.

Man får en aktuell lägesbild över användningen av säkringsåtgärder och det finns tillräckligt med alternativ för tagande i förvar.